

MÛSZECSNE LISZT

Josip Klekl poslanec Črensovci

Mészecsne verszke novine.

Vu iméni prěkmurszke evangelicsanszke sinyorije reditel i vödávnik: Fliszár János, Murska Sobota.

Rokopíszi sze morejo v
:: Puconce posilati. ::

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvönsztvo 30 din., v Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Naprejplacсило gorivzeme vszáki ev. düh. i vucsitel. Csek racsuna st. 13,586; imé „Düsevni liszt“ Puconci.

Grêh i nyegova opüszcsávanya.

„Plácsa grêha je szmrt, dár pa Bogá 'zitek vekivecsni vu Krisztusi Jezusi Goszpodni nasem.“
(Riml. 6, 23.)

Grêh sze prigiháva k-telovnomi be-tegi. — Csi je csemér ednök do düse prisao, delati zacsné i pomali szkvarjenye, razpüszcsanye szprávi Vcsászi szmrt sztopnyoma prihája, ali vnogokrat hitro, nanágli i necsákajöcs pride. Ali kaksistécs bojdi tekáj, nászhaj je eden: szmrt.

Ja, grêh je nas protivník. Vidite nase mláde lüdi? Kak idejo na nikoj vu téli i düsi — za volo greha! Glédajte escse nedúžno decsico, kak noszijo 'ze na szvojem gingavom, málom téli znaménye grêha! Szlisate ono veszélo solszko deco, stera z-céloga grla popévlejo szvoje peszmi? Rá'no kaksá bodöcsnoszt csáka na nyé? Grêhi i bremena je pokvaríjo! Vidite mrzlo mlácsnoszt, z-sterov sze velika vno'zina oponása pröti zapovedam Jezusovim? Meszto krí'za sze húdim náklonosztam, preminöcsim i zemelszkim dugoványam podájo! Kaksá bláznoszt je beteg od zdrávja, zgübicsek od dobícska, szmrt od 'zítka vise prestímati.

Glédajte na doszta 'zénszek tú'zen sors! Miszlite szi na zvodjena, vtrta szrdcá, na zgüblena léta! Miszlite szi na osztávlene 'zene i matere, stere z-szramo-

tov zamázene upíjo! Ah, kak veliko morje nevöle, zakrite potrêbcsine i sztrádanya!

Miszlite szi szamo na ono morálno i telovno szkvarjenye, stero je vu vezdásnyem cajti nászhaj veszelic, bó'znoga cstenyá, nemorálnoga, hotlívoga gucsa. Tak sze dolipomensáva on csövek, koga je Bög za szvoje nájjakse i nájprednyése sztvorjénye djao i sze pogrozí vedno globse, kak robsziuga náktionoszt.

Ah, kak odürjávam jasz etoga protivníka Bogá i trónusa nyegovoga, steri je na szvét neszrecso prinszao! Vsze ono nevolo i caganye, stero od Bogá i od nyegove miloscse tak özdalecs sztoj. Ah grêh, tí grozen nepriátel lüdi, mí te odürjávamo i zavr'zemo! Li sze podvr'zmo nasemi velikomi pozványi!

Odürjávajmo vszáko szebícsnoszt, gizdoszt, húdo pö'zalénye, szka'zlivoszt! Tö je isztinszka, pravicsna odürnoszt, grêha, vszákoga grêhsnoga dugoványa odürjávanye. Sztanmo pröti grêhi nasega lüdsztva, céloga szvéta i predvszem lasztívno-ga nasega szrdcá i 'zítka!

Grêh je sztrásnik. Sztísnemo sze escse od obleke, stero zamá'ze. Povejmo tá glaszno vszákami: hábaj sze od toga groznoga dugoványa, od grêha! Zátó szmo eti, naj nasega Bogá lübézen i miloscso nazvesztsávamo.

Tak je, plácsa grêha je szmrt, dár pa Bogá 'zitek vekivecsni. Hvála Bögi!

Radoszt i 'Zaloszt.

Szpíszao: HÁRI LIPÓT ev. p. dühovnik.

Ednók 'ze prevecs dáyno szte dvê deklici, dvê szesztri prisie na szvét: bilê szte dvojke. Ednoj je bilo imé Radoszt, drúgoj pa 'Zaloszt. Edna je taksa bila, kak drúga i doszta lúdi je nê znalo, stero je Radoszt i stero je 'Zaloszt. Edna je drúgo lúbila, vküper szte hodile poroznatni trávníkaj, vu nocsi szte vküper szpalé.

I dönok je velka razlíka bila med nyidvi. Nyidvi dŰsa je bila razlicsna, ali to szo szamo csüttiliva szrdcá vidle i polszke rôzice. Ár csi je Radoszt ftrgnola doji edno rôzico, ona je dale 'zivêla, csi je pa 'zaloszt to vcsinila, tak szo rôzice povênole. I potom je vszako sztvorjený szamo Radoszt 'zelelo i nê 'Zaloszt. I medtem je vrêmen sio dén za dnévom i 'Zaloszt je tó previdla, nyéne ocsi szo pune bilé szkúz i bolelo jo je szrdce, a Radoszt sze je pa vszigdar szamo szmejála i veszêla je bila.

'Ze je vecs lét minôlo, ali med Radosztjov i 'Zalosztjov je escse nikse razlíke nê bilô. Ali zdaj szo 'ze vecs nê tak lepô vküperhodile, kak gda szo mále bilé. Vszaka je mêla szvoj poszeo i szvoj 'zítek. Vszaka je po szvojoj pôti obiszkala mírne vesznice i velke i glaszne várese. Gori szo poiszkale mále szziromaske kucsice, kak velke palacse. Radoszt sze je nê dugo mŰdila vu fabrikaj i vu szziromaski kucsaj, nego rajse je goripoisz-

kala to bogato deco i z tême sze je spilála i po-pêvele veszêle peszmi. Vu nyénom szmêhi je puno veszeljá i puno szuncsni 'zárkov bilo, i szvét pa szamo veszeljá i szunce 'zelê, záto je vszáki tak prevecs lúbo Radoszt.

Vecskrát sze je zgôdilo, ka szte sze Radoszt i 'Zaloszt szréle, zgôdilo sze je, ka je 'Zaloszt rávno te sztôpila notri, gda je Radoszt szlobôd jemála. Ednók szte sze tŰdi etak szrécsale, Radoszt je dolipckleknola pred szesztrov 'Zalosztjov i proszila je jo, naj sztancsare té hi'ze neobiscse. I záto, ár je 'Zaloszt prevecs lúbila Radoszt — je nê sla notri vu tó hi'zo, nego szte sle dale rôka vu rôki, kak nigda. Isztina, da szo sze szesztre etak redko vidle, ali csi szo sze najse vu ednoj hi'zi, 'Zaloszt je viditi mogla, kak lübeznívo pozdrávlajo Radoszt i rávno tak je Radoszt vidla, kak ne vidíjo radi lŰdjé nyéno szesztro — 'Zaloszt. V táksem bípi je etak govorila lŰdém: Bodíte mocsni i batrivni, csi k vam príde 'Zaloszt i vidli te, kak de vam lêhko nyô viditi, ár vasz ona na to navcsi, na stero vasz jasz nemorem. 'Zoyôv zarazmite 'zítka szkrivnoszti i velke probleme, ona pozlácsi vaso dŰso i navcsi vasz na tó, da 'zítka lêpe i veszêle vôre postŰjete i na szvoj haszek obrnéte. Szamo tisztí znájo veszêlje ceníti, steri 'ze poznajo tŰdi 'zaloszt.

Ali lŰdjé szo ne vervaii nyej, tak szo misz-lili, ka Radoszt szamo záto gucsi tak, ár lŰbi szvojo szesztro.

Podlíztek.

Bícs nazâ tŰdi scsukne.

Zítka kêp. Máli román. Poszlovencso F. J.

IX. Pali ocsa racsún dr'zí.

Pisto szmrti glász je prineseni vu vész. Boriska sze je prestráhsila, gda szo jo vu vesko hi'zo pozáváli, hŰdoga sze je szômnila.

— Szpadno ti je mó'z, lŰbléna csi moja, nyê je pravo te sztári notáros, zdâ je prislo píszmo, lehko szí gizdáva na nyega, ár je junás-ko szmrt vzéo gori pôleg Brente.

— GvŰsni szo v-tom, goszp. notáros — odgovori drgetajôcs Boriska i naednók je táksa grátala, liki crêvo, stero sztrêla sesukne.

— Bár bi nebi bilô gvŰsno, bi jasz tŰdi ráj bio, ali eti je píszmo, stero nam nedá dvojití vu tom, odgovori notáros.

Boriska sze je obrnôla i sla je nazâ proti dômi. Z-kémkoli sze je szrécsala, vszáki je jo trnok glédao, ár je ona tak sla, kak kí nevê zaszebe,

Pri Bényeovi vrátaj szo sztáli Pali ocsa.

— Ocsa! Pista je szpadno — i bêzala je, bêzala domô, gde jo je trôje decé csakalo.

— Nemate vecs ocsé szirôtice, nedte meli ocsó, je krícsala i zácsala sze je britko jôkati, nedŰzna deca szo tŰdi cvílili. Szrdce trgajôcsi kêp je bio tó.

Pali ocsa je sztôpo notri na dveri, nê je mogao rêcsi pregovoriti, szamo je glédao te jocsécse.

Oh da bi ga szamo domô mogla dati pripelati — szí je zdêhnola Boriska — ali da tam lezí nindri med tisztimi velkimi skrilevkami, gde niti postene gyamé nemrejo szkopati, Bôg moj, kak do ga tézile one velke skrilevke.

Ednôk szo sze pá najsle. Dugo te 'zé iscem — právi 'Zaloszt. Rada bi bila, csi bi goripoiszkala vsze ona meszta, gde szem jasz hodila, csi bi notripoglédnola vu fabrike, gde mláde dékle ido na nikoj brezi vszakoga veszeljá. Rada bi bila, csi bi slá vu mále kucsice, gde szizromastvo i grêh nájdes, csi bi sze malo szmejála na tiszte nase szizromaske brate i szesztre, próti sterim ete szvét nema iszkre lübézai. 'Zelêla bi, da bi nyim blájzensztvo prineszla, stero szo do etigamao nê poznali. Odpelaj vö ono zapüscseno deco vu natüro, pokázi nyim lepote nárove, naj szkácejo po ro'znatni trávníkaj, stero szve müvi tak prevacs lübile.

Oh kak rada vcsinim tó, ali hodi z menom tüdi tí, lübléna szesztre, ár tí bole pozas potí. Nê — odgovori 'Zaloszt, bôgse de, csi bos tí száma slá i 'ze je je vecs nê bilô tam. 'Zaloszt je zdá dalecs odísia i csemerna je bila na szvoj 'zítek, ár je tak doszta trplénaya i 'zaloszt prineszla tisztim, sterim je veszeljá i blájzensztvo 'zelêla. Obsütíla je, ka je nyéao 'zivilénye brezi vszakoga cíla i nájbogse de za cêli cslovecsánszki národ, csi ona kak najprle merjé. Záto je odísia vu Szmrti králesztvo i proszila je, naj jo püszti-jo pred Szmrt. Ka isces eti, jo píta Szmrt? Na tó te scsém prosziti, tekni sze mené z tvojoj mrzlov rokôv, ár bi rada mrla. Odszloboditi scsém szvét od szébe i rada bi bila, csi bi escse naveke pozábili moje imé.

Ali szmrti goszpôd nyê je etak odgôvoro: Tvoje imé je naveke vküpprikapcseno z iménom Radoszt, ár szte dvojke. Csi tí merjés, tak tüdi i Radoszt more mrêti. Míszlim, da tó dönok ne 'zelés, da bi tüdi ona mrla, stera tak blagoszlovno dela med lüdsztvom. Ka bi sze zgôdilo z szvétom brezi Radoszt? Csi sze pa tekne tebé z mojoj mrzlov rokôv, tak sze i morem teknoti nyé. Ár kak szvetloszt naszledúje kmfco, rávno tak naszledúje Radoszt — 'Zaloszt. Z toga dobro vídis, da szte obê dvê vküpprikapcsenive, vküp szte prisle na szvét i vküp ga morete tü niháti. Stero szí zaberés záto: 'zítek ali szmrt?

'Ziveti scsém, je odgovorila 'Zaloszt, da naj Radoszt naveke 'zivé, ár ka bi bilo z cslovecsánszki národóm brezi Radoszt? Oh szmrti goszpôd, 'ziveti, naveke 'ziveti, tó szí odeberém.

Zdá je goripoiszkala szvojo szesztro, ali komaj jo je szpoznala, ár je sztôkrát lepsa bila, kak prvle, ár sze je na nyénom líci blájzenszt i zadovolnoszt szvétíla.

Lêpo delo szí zavüpala na méne, drága szesztre, do etigamao szem nê poznala 'zítka premenlivosztí. Oh dáj meni tüdi z tvojeja znányá i pomágaj mi, da naj jasz tüdi morem vcsiti i pobogsávati lüdsztvo. Oh kelko veszeljá szem prineszla vu szizromaske kucsice i vu velke palacse, gde szo lüdlé tak 'zalosztíni bilí. Vídla i csúla szem lüdlí, kak szo hválíll 'Zaloszt, ár je ona pripravílala pôt za Radoszt. Oh hodi nazá, drága

Domô ga dam pripelati — pregovori Pali ocsa trdno, povém Martini, domô ga dam pripelati, neboj sze moja cí Boriska — csi má dúso vu szebi, vcsiní, vê teliko pênež má, ka ga malo gori nevržejo.

— Csi bi eti bio pokopani, právi jocsécs Boriska, nê vu tühinszkom, nebi one tühinszke zvézde szvétíle ober nyega. Csi bi sze lí szamo ednôk mogla na nyegovom grôbi dobro vözjókati, vcsaszi bi mi ležé bilô na szrdci.

Pali ocsa je uprav pravo szinê za Pisto volo. Martin je szamo zmúvo, nê je vüpaó ni etak, ni ovak gúcsati, ali tém vecs je sletetala Judka.

— Nê! Nê! nikak nê, nemremo domô pripelati Mátaajove Boriske mo'zá. Na tákse mo vömetali dráge pêneze? Lehko tí je pamet odísia! Ka míszlis, Marci? Rad boj, ka tebi dobro ide, ka sze brigas tí za dráge?

Pista je tam osztao med kaményem. Boris-ka je pa zacsnola teski boj 'zítka za trôjo drôvno deco szvojo.

Teski dnévi szo sze naklonili toj szírotnoj obôzanej 'zenszki.

Pali ocsa je je vszáki dén pogledno, lódo sze je z-vnúkmi, ali vszáki dén je tak sztôpo prék praga, líki eden veliki, veliki grêhnsnik, velko bremen ga je te'zilo, gda je vído, ka sze nevolna 'zenszka kelko more trêti i on nyê nemre pomocsti, pri ovoj hízi pa v-kak velikoj obílnosztí plavajo i vu dobrôti vúsztajo, eti pa na krúh nezíde. Etaksega hípa je skrípaó vu csemeráj.

Okóli koledni szvétkov je moglo bidti. Pál ocsa sze je k-Boriski napôto, pôt ga je kre sôle pelala, gde szo na lêpi topel zimski déo deco rávno v-deszétój vöri vönê 'zrabolili. Zmênjali sze, kricsali i jeli.

Pál ocsó dvá vnúka szia tüdi tam bilá, te

szesztro, ár ete szvét tebé rávno tak potrebűje, kak mené. I sztem je Radoszt küsnoła szvojo szesztro. 'Zaloszt.

Tí nigdár ne bodes mrla, právi 'Zaloszt, vsze lehko miné na szvétí, ali Radoszt pa naveke 'zivé.

I tí? Jasz bom tüdi naveke 'zivéla, ali gda bom hodila po szvétí, tüdi i tí mores z menom hoditi, da zvrácsis bolecsíne, stere jasz prineszém lüdém i da gori poszűsis brítke szkuzé, stere jasz szprávim szvétí. Ali mi oblűbis tó?

I Radoszt je oblűbila tó.

I szesztro szte dale sle. Szunca zlátni 'zarki szo sze spilali 'z nyidvi vlászmi, i pá szte tákse bilé, kak nigda. Sto je na nyé glédo, je je pá nê znao vecs razlűcsiti, kak nigda, gda szte sze vkűp spilale na ro'znatni trávníkaj.

I tüdi dneszdén Radoszt i 'Zaloszt vkűp hodate i obê dvê Bo'ze králesztvo gradite na szvétí. I dokecs de szvét sztao, tüdi de 'zivéla Radoszt i 'Zaloszt.

'Zaloszt.

Na tó pítanye, zaká szo nágibni lűdjé na 'zaloszt, je nikák ete odgovor dao: Záto, ár nê szamo lasztivna neszreca, nego drűgi lűdi szreca je tüdi bantűje.

* * *

Prázne klopé Bo'ze híze prázna szrdcá, nepobo'zne dűme, oszkrűnyene nedele naznányajo.

eden bogat Bényei Petec, te drűgi pa Boriske szin, Pista. Dvâ pojűicsa szta eden pűleg ovoga szedela na gráhke sztêni.

Petec je vű vzéo z-turbe béli krűh, szlanino i jo je. Te ov je v-turbí szamo eden máli falácsec csarnoga krűha meo.

— Jeli bi gyo szlanino, Pista? píta Petec.

— Ka bi nebi gyo — právi té.

— Ka mi dás za nyű, píta Petec?

— Nemam drűgo, szamo malo krűha.

— Sze mi daj tvoje knige, te ti tá dam cêli falat szlanine, jasz jo tak nemam rad.

— Stere knige, píta Pista?

— Senkane knige, stere szí láni v-sűli dűbo.

— No vê bi mi dáli mati, csi bi je tá dao.

— Meni té trbê, sze je pritiszkávao Petec.

— Tí sze tüdi dobro vcsi, teda tí tűdi dobís.

— Da pa meni tvoje trbê, jasz z-tiszti scsém csteti.

Te'záci.

Jeszte eden bajcar: kí v-nevarni grabaj Nesztanoma iscse zláto v-pécsin lűknyaj, I kak sze na málo 'zilico namêri, Nenáide pokoja, nê je vecs pri méri Dokecs jo od kamna, vu zemlé 'zalűdca Szkrűto vű nezvűta, na csűszto neszpuca. Nê za szébe dela, trűdí sze za drűge: Tű je vas vucsitel . . . vrêlo ga postűjíte!

Poznam ogradcsara: od gojndê do kmice Je med cepikami, nepozna on hice; Obrezáva, plevé nyí divje mladike I vcepláva vu nyé plemenite vêke; Potom je poszadí kre pűti presztorov, Steri szád je drűgi i nigdár nê nyegov. Kak je rad ogradcsar, csi cepika rdí: . . . Tű je vas vucsitel . . . postűjíte ga radí!

Poznam jasz brodára: nebojí sze vála, Pogrozí sze v-műrje, d'zűnd'z iszkat vu nyí dna Odzgora, odszpodi nyega sztrahsna kmica Od vszê tê sztrahsnêsa pogűbel vűtelca; Prűt' nyemi sze grozni pozoji bl'zajo Ali nyega nikak, nikak nesztráhšijo: Právi d'zűnd'z prineszê on gori na szvetloszt: Tű je vas vucsitel . . . lűbte nyegov vűrdnoszt.

Poznam kamenára: trdi kamen rê'ze, Ali nezbojí sze, li ga brűszi, sztrű'ze,

— Z-tiszti je i meni nê szlobodno csteti, li szamo mama cstêjo 'znyűh vszákò nedeło.

— Lêpo je, ka v-nyűh jeszte?

— Bogme je lêpo, ka bi nebi lêpo bilű, tű szo biblűszke knige.

— Plácsam ti je, daj je meni.

Pista szí je glavű trűszo i vkrá je bê'zao.

— Pista, Pista, krűcsí za nyűm Petec, hodi nazá, dam ti szlanino.

Pista je nazá prisao i szvoj trdi krűh je 'zűlo. Petec je pa z-jálnim obrázom glédao na nyega, gori bodne na nű'zica spic eden ocvérek szlanine i ponűdi Pisti, ali kak je jo té steo prijéti, nazá je potégno rokű i szlanino szebi v-lampe djao i pojo je jo. Pista je szline pű'zro meszto nyé. Tű je vecskrát tak drűgacso, ali nê nyemi je dao 'znyé.

Tak je pojo Petec cêlo szlanino szam, Pista je jo pa szamo 'zelno glédao. Pali ocsa je eden

Má povôli dela : klepács, 'zaga, pilo . .
Pomali bár ide, tesko naprê delo.
On ga tečasz gládi, pili, tese, 'zaga,
Dokecs nenaprâvi tiszto, ka scsé 'znyega.
Oh, kak veszéli je, csi verao odprâvi :
Tô je vas vucsitel . . . postûjte ga vszi ví!

Poznam jasz orácsa : prôszi je nyegov plûg,
Preloge gor' práhsi, vaj'zovje tere vkûp :
Z-vrêlim znojom réze on globoke brazdé,
Z-zemlé tak preprâvla skodlivo korenyé.
V-gor z-oráno zemlô dobro szemen szêja,
Da náj zgája vlâti i naj nede szmétja.
Nyegovo delo, 'zétva pa drûgoga . . .
Tô je vas vucsitel . . . postûjte vszi nye ga!

Poznam jasz szirmáka jáko bogatoga :
Kincse nadeljáva, z-káks'mi král neláda,
Márho i pohístvo ti tát zná odneszti,
Voda, tocsa, ogen, ti je zapraviti ;
Ali, ka on dáva : plemeniti nágib,
Vero ino znánye z-tebom bode vszák' hip,
Da te vodi, ravna, podpéra do groba . . .
Tô je vas vucsitel, postûjte vszi nyega!

Bajcar, brodár, kamnár, szirmák orács kertész
Jeli za trûd nájem obilnoga dobis ?
Ti nam eden szvét dás, ka je sztálno, vecsno,
Mi pa tê nê drûgo, kak szûho drobtino ;
I csi sze pripeti gda-te po vrêmeni,
Ka obszine tebi szunca trák zahválni,

Na stero tak právis : ka szi ga nê vrêden.
Ár szi nê vecs vecsino, stero szi bio du'zen .
Veren vucsitel ti : csész, díko, szi vrêden !
BOLOG ISTVÁN.

Sir Walter Scott, te veliki písátel skótov, proti
konci szvojega 'zítka je szledécso píszao : »Rad
vmerjém, gdakoli me pozové moj Bóg, ár szem
goriponûcao moj talentom, odpravo szem moje
delo i nê szem píszao nigdár vu moji knikaj nití
eden gôvor, z-sterim bi ocseméro koga dûso,
szkváro nyegovo vero, ali oszramotio nyegove
stíme 'zítka.

Sinyôrije szpráviscse v Zagrebi.

10. jul. je obdr'zání v Zagrebi ete létâi
seniorâti gyûlés pod predszedniksztvom Dr. Ph.
Popp sinyôra in inž. H. Hoffmann inspektora.
Pred tém je jul. 9. dûhovniszka konferenca dr'zá-
na, na steroj szo tüdi tao vzéli kak gôszt M.
Voll dûhovnik z-Petrovopolja. Na toj konferenci
szo rázlocsna cérkevna pitanya razprâvlana, náim-
re na szkoncsanye Szlavonszkgoga szeniorata je
vôpovedano, da sze za celo krajino dûhovnikov
i kántorvucsitelov drústvo grûnta. Rávnokak je
na porácsanye sinyôra i kraj. presidenta Dr. Poppa
ednoglászno szkoncsano, naj sze pri prisesztnom
krajinszkom szpráviscsi grûnta »Evangelicsan-

csasz szamo sztao i glédao dvá pojbcsa, nê je
mogao dugo trpeti, vkrâ je odísao od sztêne.
Pisto je meo med vnûkmi nájrá i zdâ sze nyemi
je jáko mílo.

— Vê do onj tüdi meli szlanino, csi doli
zabodnejo dvá projnika.

— Boriska, právi, kak notri sztôpi vu hízo
— no naj poglédnem projnika, vcseraj szem nyid-
va nê glédao.

Boriska je v-hízí na klôpi szedêla i nika
je nê delala, stero sze je nigdár nê godílo pri
nyê, ár je vszigdár puna dela bíla. Ali zdâ je
tam szedêla, dvê rokê szi je v-nádra djála, glavô
doj nagnola i tak nemílo glédala pred szêbe, ka
sze je je Pali ocsa szahszo.

— Ka ti je Boriska, je pítao, gde szo pa
deca ?

— Bár bi ji nindri nebi bílô, ercsé Boriska
i z-rokôv kivne, bár bi nebi bílô szirôtic, nemo

nyim védla v-zími kâ dati, obá prascicsa szta
zginola.

— Zginola ? píta Pali szahszivsi sze, vém
nyima je pa escse eto ov dén nika nê falílo,
zdraviva szta bílá obá, kak gedro.

— Té véksi je 'ze sznocskar nê jo i na
gojčno je parno, ov je escse dnesz gojčno jo i
komaj, kak szem toga véksega vö z-lêva potég-
nola, te ménsi sze je tüti vrteti zácsao i zginó
je. Nevém, ka bodem zdâ csiníla, masznyák mi
je prázen, mélna lada prázna, ednoga prascicsa
szem namêníla odati, ka bi melo i drva kúpíla. I
száma szem tak szlaba, kak jeszénszka múha i
tü je trôje decé.

Zdâ je vido Pali ocsa obrvim Borisko v-
cágloszt szpádnoti ino sze sztárati pa tó'ziti. Tá
velika nevola nyemi je do szrdcá szégnola.

Tam pri ovom szinê je puna klêt, peovnica
zevszov dobrôtov.

szko Gusztáv Adolfa drústvo za SHS“, naj tak sže kêm véksa szkrb obrné na nase diaspore (raztorjenosztí) i sže prikapcsenoszt z-priszpodobnimi drúztvami evangelicsanszkoga zvönsztva poglobi.

Obëdvê szkoncsanyi je szenioratni gyülês potrdó. Pred gyülêsom je ôszvetna bo'za szlú'zba dr'zána vu cêrkvi, pri steroj szo g. Voll dühovnik pôleg ev. Jan. 7. 37—38 ômurno i globoko obhodêcso predgo dr'zali. V szoboto vecsêr szo pa vu Bibliszkój vöri g. predgar Leinberger z-Brsljanice gúcsali prôszto i dönok nászhajno obri téme: »Pôt k-dömi.«

Na senioratnom gyülêsi szo sinyôr naznanênye dáli od vszê sztránov cêrkevno ga dela. Naznanênye je naszledüjôcse znamenitêse punktume zdr'závalo: cêrkevni 'zitek, pitanye vadlûványszko ga i konfirmandusov vcsenyá, krsztsanszko evangelizácijszko deloványe vu gmánaj, szpiszov misszion, znotrêsnye misszionszko deloványe, zidanya, szkrb na raztorjenosztí, organizacionszka pitánya cêle cêrkvi, cêrkevne razmere k-evang. zvönsztví, solszko pitanye, financiêlna i personálna pitaoya. Potom szo escse drúga znamenita dugoványe razprávlêna i obri nyi szkoncsanya prinesena. Ár ja mandat seniora Dr. Poppa dolipretekaó, szkoncsanye je tüdi prineseno na seniora nôvoodebêranye gledôcs. Ednoglásznomi zavüpanyi i takójsnyoj prosnyí senioratnoga szpráviscsa, naj dotêsnýi senior

znôvics zebránye za seniora szprimejo, ali kamcsi sinyoríjo do sankcioníranya nôve cêrkevne usztáve dalepelajo, szo Dr. Popp nê mogli zadovoliti, i zahválno szo proszili, na pri nôvom odebêranyi nyí nikak nevzemejo v-racsun.

Po szpráviscsi, stero je düh bratinszke lûbéznosztí i jedinsztva vodo, szo sže zasztôpniki zvönêsnýi gmân i drági gôsztje, med nyimi tüdi prvêsi dugolêtni zagrabszki fární i senioratni inspektor Dr. Wolff z-Sevnice, z-szvojev cserjov vréd, z-gospov Solymossycov z-Budapestá, stera szo pri predpoldnêsnýoj ôszvetnoj bo'zój szlú'zbi dvê prelêpivi alt-solopeszmi z-fínim csütóm naprdêdáli, — vküpszpravili z-Zagrabszkimi gosztodavcimi k-veszêlomi szvetlomi máli.

Bár bi dotikanya, stera pri taksem szpráviscsi csloveka z-cslovekom vé'zejo, mocsnêsa i sztálnêsa bilá i bi jedinsztvo máloga krô'za napunilo nase cêlo cêrkevno lûdsztvo v Jugoszlávjí!

Mantrnístvo ednoga hollandszkoga vucsitela.

Za cajta pregányanya protestantízmuma v Hollandíji je eden szrmaski protestanszki vucsitel prísao vu roké inkvizítóri.

Inkvizítör je pravo vucsiteli: csi lûbi 'zeno tvojo i deco tvojo, zatáji 'za nyí volo evangeliumszko vero tvojo.

Vecs lét vu nyem vküp szprávlêna 'zukoszt, britkoszt je zdá naednôk vövdrla 'znyega.

— Prineszém jasz vsze, je pravo Boriski, i 'ze je vönê na cesztí bio i pascso sže je domô tak hitro, kak escse nigdár nê. Komaj szi je odühávao, tak zalecani je prisvo domô, szamo Judka i Petec szta bilá domá.

— Judka! eszi daj kámre klúcse, je zapovedao sznêhi.

— Ka te ví 'znyimi? je pítala.

— Szlanino! mászt! Povojeno meszô mi trbê!

— Komi vam trbê tó, lehko szte nê dôbili zâütrika?

— Nê meni — je zapovedávao nadale Pali ocsa — Boriski mo neszao, eszi szklúcsi, dokecs je proszim.

— No, z-moje kámre ni Boriska, ni nyéni fotivje nedo jeli. Eti szem jasz goszpá, kámra je moja, ví tü niksega iszkanya nemate.

Pali ocsa je edno malo glédáo, gláva nyemi je sümêla, tak da sže je malo nê razpôcsila, komaj sže je malo potíhsao i lepô je zácsao gúcsati:

— Eszi poszlúhsaj Jüdka! Ti szi doszta progresfla prôti meni, vsze ti odpüsztim, ali zmorí szirôto Borisko. Obá projníka szta nyê prêsla prázna nyê je klêt, peovnica, nema drv. Jasz szem vsze, ka szem meo, vama tá dao.

— Joj, da dosztakrát szpomínate.

— Vsze szem vama tá dao i zdá szamo tó scsém, zahtêvam, da Boriski i mojím vnúkam ta potrebna dáta.

— No, tó bi escse trbelo! — obe'zgé sže grozno Judka na sztároga — csi nyê je prázna klêt, peovnica, zaká je jo nê napunila v-leti — zaká sže je nê szkrbêla, ná bi delala — ka szmo szi mí tesko pripravili, nemo na etakse lehko 'zivlence zaprávlali.

Zadoszta je pri hí'zí edem zobsztójszki gedec.

— Bôg vídi dŭso mojo — odgôvoro je vucitel, csi bi zemla z-csŭstoga zláta bŭla, zvêzde pa z-d'zŭnd'zovi zni csi bi vsze tŭ moje bilŭ, vsze bi tádao záto, naj bi mogao vkŭp 'ziveti z-mojimi lŭblénimi; ali Odkŭpitela mojega nebi zatájo ni za 'zeno mojo, niti za cêli szvêt.

I tŭdi ga je nê zatájo, nego ráj je mrŭ te batrŭven verebojnik.

Nase sinyorije szpráviscse.

Prêkmurszka evang. sinyorija je letosnye szvoje rêdno szpráviscse pôleg szkoncsanya lânszkoga szvojega gyŭlêsa, v M. Szoboti mêla juniusa 29. dnêva. Nazŭcsi szo bilŭ vszi csesztnŭki sinyorije ino cêrkevni obcsin, pa tê vŭposzláni zasztopniki. Prevecs veszêlo nam je bilo viditi na szpráviscsi prebráni veliki sereg gosztêv, med têmi vrlo vrêle kotrige Szobotskoga ev. 'zenszkoga drŭstva, nisterne vucsitele i nasega odlŭcsnoga zemláka, Sostarêca Ferenc légradszkoga dŭhovnika.

Pred gyŭlêsom je ôszvetna bo'za szlŭzba dr'zana. Po vrêlom szpêvanyi szo Luthár Ádám, sinyorije cêrkevni zapernik, pred oltárom bogámolili i epistolo csteli (I. Ján. 3, 13—18). Na podlagi epistolszki rêcsi szo opominali nazŭcsi bodŭcse na naso t'zko sztávo i na z-to-

ga szhájajŭcse dŭznoszti nase. Csi nescsemo, ka bi szploh minoli, tê je potrebno, naj sze od bojov, od 'zmêcsav, od trplêny nezbojimo, nego vszi tam bodemo na gáti, obsztŭjimo nevkleknyeno i szpunyáva dŭznoszt szvojo vszáki na szvojem meszti z-vernoshztjov. Bojdi vu nami doszta lŭbéznoshzi i vrêloszti do dela. Naj nasz hicate dvê obcsŭtnoshzi: Bo'zemi králevszvti i nasemi szrmaskomi lŭdszti szlŭzbo csiniti. I Bôg nedopŭszti, ka bi sze vŭppôdrili.

Po bo'zŭj szlŭzbi je offertorium pobêrani na sinyorije podpornico. Vkŭp je prislo 446·40 D.

1.) Benkó József sinyorije inspektor szo ôdprli tanacsŭvanye z-lêpim govorênyem. Med drŭgim szo szledêcsa pravili:

. . . Szrmácke-, osztáveni szmo, t'zi nasz rôka sorsa zevszê sztráni i nad têm sze trápi-mo, ka nam je csiniti? Csi szí nad têm premislávlêmo, previdimo, ka szmo mi niti nê szrmácke, nê, ár szmo zdrava cêrkev, vŭpamo sze vu Bôgi i mámo volo na znásanye vardêvanya t'zki cajtov. Dokecs sze vŭpamo vu Bôgi i z-nakanyenov volov, z-cêlov nasov mocsjov delamo na pozdigávanyi, na rászirjávanyi nase cêrkvi, teccasz bojdimŭ escse tak szrmácke, dônok szmo bogati, ár známo, ka je vszáka kotriga nase cêrkvi edem-edem delavec, steri pomága i podpêra zidanye nase cêrkvi. Na obdr'zanye nase volé i pascslivoshzi pa szí vzmimŭ za pêldo te mulicske mravlé, stere prŭti vszŭj

— Nedás tê klŭcsŭv? píta jo te sztári i ocsŭ szo sze nyemi krvávo vrtele.

— Nê bogme!

Pali ocsa je k-dveram szkocso, sztrŭszo je je, ali nê szo sze ôdprle, okŭli sze zglêdne i vára na dvoriszci edno tá lŭcseno szekero, z-sterov szo drva meli segŭ szekati, popádne jo i zácsa 'znyŭv dveri dŭnkati.

Judka zácsa cvíliti, Petec je pa z-cêloga grla ráscsao i trepeteo od sztráha.

Judka ga je za rokŭ popádnŭla i vŭbê'zala na ceszto.

— Tôvaj je, razbojnici! zácsa trŭbiti. Dveri popŭsztiŭjo pod szekere dŭnkanyem, zápor sze je na falate szpotro i doj szpadno, i gori sze odprêjo na sztêze, sztarec je pred szebom vido zdá obilno kámro. 'Ze je niti szam nê znao, ka csini. Vkŭp je szpôbrao szlanino, meszŭ, masztnyáke i vŭszklao na trnác. 'Ze je doszta vŭznaklao. Ka,

je Judka nazá prisla i z-szebom prignála velkoga i máloga ritara, za rokŭ pelavsa escse itak od sztráha trpetajŭcsega sziná Peteca.]

— Glêdajte goszp. ritar, ka delajo tê cslovek. Tê tôvaj, tê razbojnik.

Pali ocsa sze je nazá zglêdno i vído je Judko z-rítarom.

— Vsze sze je napunilo z-strŭhoma, je csemerno pravo, zdá racsŭn dr'zim.

— Gori je zdigno szekero viziko, ka bi 'zenszko doli vszêkao, z-groznov mocsjŭv je zamahutno, ali prvle, kak bi szekera doj vdárila, znák sze je obrno, szekera nyemi je z-rŭk szpádnŭla, na nôsz, na lampe sze nyemi je krv vlejá-la, nika sze je v-nyem vtrgnŭlo i mrtev je dŭno na zemlŭ.

Goszpodin Bôg ga je oszlŭbodo od toga, ka csi je 'ze ednŭk szvojoj hízi tôvaj i razbojnik, ná nebode tŭdi lŭdovmorec.

(Dale pride.)

szvojev mulicskoszti kakse velke mravlineke znájo vkiupnanosziti.

Malo nasz je, ali itak doszta, vém jezere, sztójezere racsunamo vu nasoj domovini i csi sze té vszi szamo li kolicskáj navdúsávajo za szvojo cérkev, te nam nê trbê cagati, nego vkiuprazmeto delati na dobro nasoj církvi.

Tüdi szmo nê osztávleni. Za nami je doszta mitio verebratov, ki pázijo na nász i z-szvojiimi áldovmi szo nam gotovi na pomôcs.

Tak lehko znôvics priglászim: ne zbojmo sze 'zmécsav, ne csákajmo z-vkiupszklenyenimi rokámi, ka nam prineszé bodôcsnoszt, nego na delo z-verov vu Bogá polo'zenov. Raszirjávajmo vcsenyé nase církvi, vém je vu vezdasnyem cajti znôvics velko kebzüvanye, nê szamo prinasz nego po célom szvéti, na demokraticsnom fundamentomi sztojécse vcsenyé nase eérkvi. I z-radosztjov naznányam, ka sze nasa církev povszédik raszirjávle i krepí.

Szpômeno szem, ka nasz tézi sorsa róka. Predtém bojna, politicsne gorzobrnyenoszti, komunizma odürnoszt próti církvi, zdá nerespektiranye nasi církevni zákonov, na vsze sztráni szkoz-nüvani pritéz i zametávanye pred drúgimi mocs-nésimi církvami pri dr'závnom podpéranyi. Vsze tá túzna dugoványa nasz opominajo, naj k-tém z-véksov lübéznosztjov i z-vkiuprazmenyem delamo na presztori nase církvi.

Csi bode med nami vkiuprazmênje i povszédik, gde nasi intereszi tak 'zelejo, z-ednov volov sztópimo gori i eden drúgoga podpéramo, té bomo zadoszta mocsni sorsa rokó vkrâ tisz-kati od nász. Nepozábmo tô nigdár: vu vkiup-dr'zányi je môcs!

Z-lübéznosztjov proszim 'zenszke kotrige nase církvi, vu steri roké je polo'zena bodôcsa generácia, prisesztno pokolênje nasi církvi, naj osznávlajo szvojo deco za pobo'zne i vrêle kotrige církvi. Naj vrácsajo i one szvoje lübezni ke k-oltári Jezusovomi, steri szo vu zádnyí mótni cajtaj mlácsni posztanoli do církvi!

Poszebno mojo veliko zahválnoszt jávim Szobotskoga 'Zensz koga drústva kotrigam, stere sze tak példaszto trúdíjo nad pozdigávanyem vad-lüványszke obsütunoszti i z-materszkov lübéznosztjov noszijo szkrb na nas Diacski Dom!

Naj bomo mogócsi nase szrmaskése verebrate kém bole podpérati, proszim vszákoga na escce vékse táljemánye vu blagoszlovlenom deli Pod-pornice!

Poznavsi fontosnoszt stampa vu brányeni i zídanyi církvi, vcsinmo vsze za nyega! Cstimo, raszirjávajmo i podpérajmo vszi Düsevni Liszt i Evangelicsanszki Kalendar i sze nezadovolmo nisterni znábitnov vrêlosztjov!

2.) Sinyôr konstatirajo, ka je gyülês pôleg E. A. vorcanov vkiupepozváni i gledécs na vkiup-szprávleni racsun, szkoncsanya szpodoben. Za poveritele szeje napisznika Siftár Károly dühovnika, Kühár Józef gláv. kurátora i Osváth Sándor kántora oproszijo.

3.) Pred dnévnim redovékom szo sze pozdignoli k-govorényi Vezér Géza i, kak szobotske fare mésztai inspektor, szo z-toplimi recsámi pozdrávlali predszednikszstvo sinyorije, kotrige i goszté szpráviscsa, gda szo sze szpominali z-toga, kâ je sinyorija ráncs pred 5 létmi dr'zála szvoj gyülês v M. Szoboti. Po dokoncsanyi toga z-szrdcá szhájjócsaga pozdrávlénja govora szo sinyorije inspektor naznanili, ka szo Dr. Popp církevne krajine predszednik telegraficsno poszlali szvoj topeo pozdráv szpráviscsi sinyorije. — Sinyorija je za obádvá pozdráva lépo zahválnoszt vadlúvala. (Nadaljávanye pride.)

Rázloczni máli glászi.

Radoszti glász: . . . szo nám velika i drága obecsanya darúvana, naj po té bodete Bože natúre tálnicke, pobegnovski od na szvétí vu po'zelényi bodôcsaga szkvarjenja! (II. Petra 1, 4.)

Oszobni glászi. Hári Leopold i Skalics Sándor szta zadoszta vcsinola szvojoj szoldacskej dúznoszti. Hári L. szo zdá p. dühovnik v G, Petrovci, Skalics S. pa v D. Lendavi. — Krancsics Anna i Jonás Vilma diakonisszi szte domô prisle na krátke pocsitnice. Jonás Vilma potom v Nemskiország odpotújejo, gde szí oszvojití morejo obravnávanye rázloczni betéznikov. — Sostaréc Ferenc legrádszki dühovnik, nas imenitni roják, szo pozványe dôbili na naprédávany dr'zánye v Nemskiország. Prék 12 dnévov szo meli szvoja naprédávanya vu veliki mésztaj Nemcsije. Povszédik szo ji z-velikov nále'znosztjov poszlúhsali. Nas drági zemlák szo z-tém szvojiim trúdapunim delom nasemi málo mi národi imé i prestimanye szpravili pred zmo'zaim nemskim národom, z-ednim szo pa lépi dár prineszli od nasi nemski verebratov szvojoj szlaboj fari. — Hárijoviva dvá

sziná z-Pánovec szta dokoncsala szvoje vcsenyé na vucsitelisci. Pozdrávlamo nyidva sztarise, steri szo med vezdásnyimi te'zkimi razmerami, med vñógim sztrádanyom, tri szvoje szini dáli vözosolárvitati! Vűpamo sze i tüdi 'zelejmo, naj nõviva skolnika kêm hitűe meszto dobíta! — Dr. Stiegler S. Ernő, s. bethlehemske velike szlovenszke evang. gmáne dűhovnik tekõcsi mészec vu szvojo sztáro domovino pridejo na obiszki szvoje rodbine i poznancov. Kak szmo zvedli, nas kraj tüdi naménijo goripozszkati i v pucinszkoj cérkvi predgati. Dr. Stiegler i pucinszki dűhovnik szta szti solszkiva tůvárisa bilá. Bõg ji prineszi! — Polgár Sádor s. bethlehemszke szlov. evang. gmáne kántorvucsitel szo dojzaválili z-szvoje csészti i poetomtoga do na szvojoj fermi vértiveli. —

Dári na Diacski Dom v pucinszkoj fari po zlátoj knigi: Fliszár János Salamenci 5, Doma János z 'zenov Dobrovnik 100, Both Pál Dobrovnik 20, Doma Lajos Genterovci 20, Turza Bertalan Dobrovnik 20, Treiber Lajos Dobrovnik 20, Bozics Hermin Puciaci 10, vd. Grof Miklosova Pucinci 20, Lülük Lajos Sztrukovci 30, Fliszár Kalman Vanecsa 10, Jonás Vilma diakonisza 20, Temlin János Vanecsa 10, Jónás Karolina Vanecsa 20, Temlin Jánosova Pu'zavci 80 din. — Vszém etim dobrovolnim daritelom naj plácsa vsze miloscse Bõg, ár szo táksi áldovje vugodni nyemi!

Z-Mačkovec szmo dõbili: Neszramoo pisejo »Novine« od nasega g. skolnika záto, ka praj nasoj evangelicsanzkoj deci ðopűszti molitev Goszpodnove molitvi »Ocsa nase z-takzváov doxologiov »Ár je Tvoje králesztvo« . . . t. j. kak i mi melimo po Máthé evangeliomi. Mi pri tom konstatéramo szledécse: Mačkovszka dr'z. sõla je dvorazrdna, gde bi po pravici eden vucsitel mogo biti evangelicsánec. Vezdásnyi g. vucsitel, ki szo nõ nase vere, szo gvűsno sprevidli krivico, stera sze je godila nasoj evang. deci te, gda szo jo szilili moliti »Zdravo Marijo« i poklányati »Hválen bojdi«. Mi nescsemo 'zálti drűgoga vadlűványszko csüténye, a szvoje pa do szlédnyega csűvati scsémoo. Goripozovémoo pazko vűsesnye solszke oblászti, naj v tóm poglédi naprávi fze enkrát réd! V dr'závni i obcsinszki soláj, gde szo vucsenci vecs vadlűvány, naj sze moli edna obcsna molitev, stera ne bantűje nõ edno, nõ drűgo verszko csüténye! Nõ je zadoszta, ka szo na nasi soláj nasztávleni katolicsanzski vucsiteli,

nõ je zadoszta, ka szo solszke knige vsze pune pápinszkoaga 'zmaja, escse nász pri molitvaj krátite! Roké sze nam morejo v pesztaice sztisznoti, csi scsémoo ali nõ! — Prizadeti sztarisje.

Dr. Popp Filip cérkevni krajinszki predsednik szo tri tje dne v Bácski i v Bánáti na propagandnom potűvanyi bili. Vu 30 gmánaj szo vszevkűp 33 naprdávany dr'ali na sztrán Gusztáv Adolf drűstva, z-lépim moralnim i materiálnim nászhajom. Okoli 70,000 din. miszlijo vkűpszpravit, stero kak lűbézni dát prèkdájoo v Grázi imenovánomi drűstvi.

Jezik nàrodni mènesin. Dr. Marinkovic zvnűsnyoi miniszter je pravo: postűvati trbűe vogrsczke mènesine jezik, kultűro i vogrscsino. Tõ je vu vszákoom országi najprva dűznozst politike. Nigdár szem nõ dr'zao za pravilno nakanűnye na szlavizűeranye mènesin, ár z-toga szamo nezadovolnozst szhájaa. Naj sze vcsijo vògri vu vogrsczkoj sõli, ár szamo tak bodo zadovolni i do mo gõcsi szpunityvati verno szvoje dr'závlanszke dűznozsti . . . Bár bi té recsi poszlűhnoli i sze po nyi ravnali tiszti faktorje, steri na hodosko-, domanjsevszko i drűge vogrsczke solé takse vucsitele posilajo, steri niti edne rűcsi nevűjo vogrsczki!

Turobni glász. Troszécsi placsen glász je nam prinesla posta. Augusztusa 11. je k-szebi pòzvao Bõg pucinszke fare pokojnoga lűblienoga i nepozáblienoga dűhovnika, Porkoláb Gyulo vdovico, Németh Irénoo, szvojega 'zítka 49. leti, szvojega 'zalosztnoga vdovinsztva 14. leti. Te turobni glász je szploh necsákájõcs prisao i boleznoszti szkuze pòzvao nasrű z-õcsi vszű oni, steri szo tõ plemenito goszpõ poznali. Pokojna szo velike znánoszti bili i pűcinszkoj gmáni dobra fararca, stera szo z-vszákim dobro csinili, csi szo priliko meli na tõ. Kak lűbajõcsa, szkrbna mati, stera szo szvojoj familiji i za szvojo familio 'zivali, szo po nezgovorno 'zme tni 'zítka boji prèksli. Rávno pred szvűtovnov bojnov szo osztanoli vdovica szedmérimi málimi szíroticami szkoron brezi vsze vrűdnoszti i z-celõ málov penziov. Vu bobaiszkom brűtivi szo polo'zeni na vecsen pocsinék, naj od tisztec nazvesztsávajo szvojim szedmérim szíroticam ete vecsen tròst: »Gorisztánemo!« Bojdi njihov szpõmenek blagoszlavleni, pocsvanje njihovo mirovno!
Nazavűpnost Diacskoga Dõma

je aug. 24-ga mèla szvojo szejó, na steroj je ti pozváni doszta falilo. Na szejí je gorivzèti vu Diacski Dom 20 deákov i pogúcsana szo rázlocna dugoványa.

Püconszka fara je na lübézni dár Gusztáv A. drüstvi 600 dinárov darüvala.

Nôvo solszko leto v Püconci szejó szept. 5-ga z-ószvetnov bo'zov szlú'zbov zacsnolo. Po vrêlom szpêvanyi 507. peszmi szo dühovnik na podlági 121. 'Zoltára k-deci govor dr'zali potom bogámolili. Pri szlú'zbi szo roditelje decé tüdi tao vzéli.

Otvoritev evang. nemske sôle v Beográdi. Té dni je bila znôvics odprêta evang. nemska ljudska sôla v Beográdi. Pri toj ószvetnoj prilíki szo nazôcsi bili zaszpôniki zvünêsnýega ministersztva i vcsenyá ministersztva, nadale Nemcsije i Ausztrije követa i kotrige nemske i auszrijszke kolonije. Sôla je bila rasztávlena 1854. leta i je gorisztála do szvetovne bojne. Na sôli je nemscsina vcsenyá jezík.

Szamovolni dári na goridr'zánye i rászirjáványe Düsevnoga Liszta: Fujsz Ferenc Moscsanci 10, Osváth Sándor Püconci 10, Sostaréc János Szombathely 40, Fliszár János Salamenci 5 din. Radi bi nadaljávali! Szrdcsna hvála!

Evangelicsanszki Kalendari na 1928. leto je 'ze pod stampanyom. Sto scsé naznanüványe v-nyega djászti, prozimo tô kém prvle notriposzlati!

Kaksa krívica! V-tekôcsem solszkom leti szo nisterni nasi evang. deácke i diákinje na vucsiteliscse namênili idti, k-têm bole, ár szo Szobotske gimnázije visisi zlôcsi zaprêti. I ka szejó je zgôdilo? Ni ednoga 'z-nyí szo në gorivzéli. Pa kelko evang. vucsitelov potrebújemo v Prêkmurje! Po pravici priblízno 30 nôvi evang. vucsitelov-vucsitelic nam trbê esze. I dônok je ni edem në notrivzèti na vucsiteliscse. Tô krívico de nam vrêdno i potrêbno na znánye prineszti protestánszti zvünszki országov pri prilíki Gusztáv Adolf drüstva gyülêsa v-Grázi.

Rászirjênye sôl. Moscsanci razs. v 2 razr., Tesanovci razs. v 2 razréda.

V Püconszkoj fari szo pri prilíki dácsse pobéranya na Diacski Dom szledécsi dári prisli vküper: Andrejci 3 l. 'zita (darüvali g. Rátkai), Bokracsi 13 l. 'zita, Brezovci 20 l. pšenice, 18

l. 'z., Dolina 25 l. ps., Gorica 5 l. ps. 21 l. 'z., Kraci 18 l. ps., 10 l. 'z., Lemerje 5 din., 38 l. ps., 32 l. 'z., Markisavci 10 din., 7 l. ps., 10 l. 'z., Moscsanci 15.75 din., 10 l. ps., 16 l. 'z., Pecsarovci 22 l. 'z., 70 kg. krumpisov (darüvali Szever S. kurátor), Polana 60 l. ps. 16 l. 'z. Predanovci 49 l. ps., 46 l. 'z., Püconci 35 l. ps. 24 l. 'z., Pu'zavci 5 din., 54 l. ps., Szebeborci 65 l. ps., 53 l. 'z., Salamenci 18 din., 23 l. ps., 10 l. 'z., Vanecsa 18 l. ps. 35 l. 'z., gmána 150 l. 'zita, dühovnik 130 l. 'zita. Vszevküp 53.75 din. pëaez, 427 l. pšenice, 609 l. 'zita i 70 kg. krumpisov. Po taksoj jalovoj 'zétvi, kakso szmo letosz meli, je tô tak lêpi dár, steroga szmo szejó nikak në trôstali. Vidi szejó z-toga, ka je püconszki fárnikom podpéranye nase lübézni nászta-ve 'ze notri vu krv prislo. Mámo pa escse obe- csánye, ka z-jeszénszko obilnésega pôva szvo- jega prineszêjo dáre tisztí, steri szo szilja darü- vati në mogôcsi bili. 'Zétve Goszpôd naj razve- szeli vsze nase dobrovolne daritele vu prisesz- noszti z-obilnésov 'zétvov!

Vkrá od Rima. V Besci je zádnyiva dvá mészeca vósztôpito okoli 13.000 oszob z-rim- szkokatoliske cêrkvi.

Na diacski dom szo darüvali: Z-Va- necsa Sável Elek i Szlivnyek Jo'zef edno, edno foringo pod drva; z-Sztrükovec: Siftár Ferencova 1 kg. maka i 10 l. mlêka; z-Szobote: g. dr. Skerlák odvetnik od Kardos-Persa féle vözgliha- nya 50 din.; z-Gradiscsa: Horváth Jolán 10 din.; z-Zetovice (cseszko) g. Chraska Anton dühovnik 40 din.; z-Csernelavec: Szapács Ferenc i Sándor szta dalá D. Dômi pod drva edno-edno foringo. Topla hvála vrêlim daritelom.

Gornyi Szlavecsi. Szledécsi szo aldüva- li dobrovolno na fundamentálni kamen, steroga szmo 29. maja t. l. pri cêrkevzidanyi dolipolo- 'zili z-Bo'zov pomocsjôv: Benko Józef, sinyôr- szki inspektor 200, Fartek Franc, gmajnszki ins- pektor z-Serdice 100, Obál Jenô, gmajnszki pres- biter z-Pertoče 100, Benko Stefan z-Gornyi Szlá- vecs 50, Johann Jauk, mlinarszki detics, rkt. ve- re z-Szerdice 200, Szklejár Miklós, obcsinszki kurátor z-Szerdice 10, Fartek János z tûvárisi- cov z-Kuzdoblane 10, eden pobo'zen krsztsenik 100, Benko Ivan dekan z-Nuskove 10, Kiszilák Károly csevlár z-Szotine 100, edna pobo'zna krsztsenica z-Dolnyi Szlavecs 100 Din., Bôg ná blagoszlovi ete dobrocsnitate! — Z foringov szo pomágali nam z-Bodonszke fare szledécsi:

Skrabán Stevan, Bács Sándor, Pavel Franc, Vukán Mihály, Siftár Franc, Lülük József, Vučsák Stevan, Siftár Stevan, Siftár Marija, vszi z-Sztrūkovec, Zrámen József i Frumen Franc z-Motovilec, Vljaj József z-Vadarec. Sziedécsi katolicsáni szo nam tüdi pomágali z-foringov: Réceg Jurij z-Küzdöblana, Bežán József, Szukics Stevan, Miholics József z-Gornje Lndave, Gomboc Anton z-Dolny Szlávacs, Réceg Anton z-Dolny Slavecs. Hvála vszém tém, ki szo pomágali nam z-foringov! Na bode bo'zi blagoszlov nad nyimi i ná oblóna nyim tó delo vu drügom sztáni ino nyim tó nazáplácsa z-szrecsov pa zadovolnosztjov! — vdovica Spilák Jánosova z-Vidonec 100, Skodnik Alajsová vdova roj. Fartek Roza z-Gor. Slavecs 50, Rosenberger József trgovac z-Rogasovec 100, Szocsics Kálmánova z-Krajne 300, Szocsics Kálmán gosztálnicsár z-Krajne 200 Din. — Z-cügem ali foringov szo nam pomágali szledécsi evangelicsanci zvöneisnyi far: Dobrai János z-Szobote, Vrešics Stevan, Skrabán N., Bács Sándor Pavel Franc, Vukán Mihály, Siftár Franc, Lülük József, Siftár Stevan, Siftár Mári, Vučsák Sándor z-Sztrūkovec; Szapács Stevan, Siftár Mihály, Bács Sándor, Siftár Sándor, Vučsák Stevan z-Topolovec, Küzma Mihály, Bertalanits Stefan, Siftár Stevan, Sável Sándor z-Pužavec, Frumen Franc z-Motovilec, Szapács Sándor z-Beznovec. Szledécsi katolicsanci szo kamen pripelali za zidanye nase cirkvi: z-Szv. Gyürgya: Turha József, Kikéc Miklós, Rogács Franc, Bokán Franc, Vidonya József, Marics Robert; z-Rogasovec: Szkladár János, Gedér Mihály pa Peter, Mekis József; z-Nuskove: Salamon József, Rogán Lajos, Krénog Franc, Mayer Henrik, Marics Franc, Rogán Franc, Kornhausel Mátjás, Mekis Franc, Mekis Stevan; z-Szardice; Ficko Mihály, Búček Elek, Veiss Samu, Fruwirt Anton, Benko Franc, Búček Mihály, Benko András, Rogán Péter, Krenosz János, Zbül Franc, Felkár Károly, Gaber Lipót pa Alajos; z-Gor. Slavecs: Horváth Franc, Fük Karol, Kornhausel Sándor, Strtak Franc; z-Dol. Szlavecs: Gomboc Anton, Réceg Anton, Ferko Imre, Ferko József, Forjanits János, z-Pertocse: Gomboc Lipót, Szabó Stefan, Nemeč József, Vogrincsics Stevan, Csontola János; z-Motovilec: Ferko Mátjás, Frumen József, Kikéc János; z-Vecsészlavec: Grbec Marija, Marics Stevan, Vogrincsics József, Tomanko József, Mekis Franc, Réceg József, z-Sotine! Brátec Vince, z-Gor. Lndave: Flegár Alojz, Farits Franc, Ba-

csics Stevan, z-Matiasovec: Bunderla József, Klement Stevan, z-Küzdöblana: Roposa Stevan. — Zahválim etim nasim dobrocsinitelom, ki szo nam pomágali na díko Bo'zo kamen esze voziti za cirkvev zidanye i drügim tüdi, ki szo nász z-pénezi pomágali! Na bode Bo'zi blagoszlov nad nyimi i znyimi zdaj i na veke!

KOVÁTS KÁROLY, dühovnik.

Zasztopnik minisztrstva vere v Zagrebi. Od 19—23. jun. t. l. je hodo v Zagrebi inspektor minisztrstva vere, referens tüdi evangelicsanszke cirkvi, g. Sl. Hranisavljevics vu uradnoj zadevi sztárokatoliske cirkvi. Ob toj priliki je obiszkaó tüdi nasega nõvoga krajinszkega predsxednika Dr. Ph. Poppa i ji gratulerao k-nyihovomi zvoljenji. Dr. popp szo goriponücali priliko i szo sze z g. insp. Hranisavljevicsom tanacsüvali na rázlocsna znamenita pitanja glédöcs, stera sze dr'zavne podpore nazáj cirkvi ticsejo; kakti: stipendium za theologuse, podpora za zinat, za cirkvevno krajino, za senioratne urade, za szlaboplácsane dühovnike, za smaske gmájne. Vu dr'zánem proracsüni naprêpiszane podpore sze nasoj cirkvi sztálno vöplácsajo. Tüdi dugoványe nasi cirkvevni zákonov i cirkvevne autonomije je temeljno razprávleno. Pri tom tanacsüvanyi szta nazöcsi bila tüdi g. Tarczay dühovnik z Antunovaca i senioratni insp. Hoffmann z-Zagreba. Mocsno je vüpanye, ka je vu Min. Vere sztanovito ömurno vola nasoj cirkvi vu pravico i nyé sze pristájajöcsöj, vu dr'zavnoj ustavi grüntanj pomocsi tál dobiti.

Pomöcs diasporam. Vu zädnyem csa-si szo po poszredoványi nõvoodebránoga krajinszkega predsxednika Dr. Ph. Poppa v Zagrebi véksi zvönszkjorszacski lübézni dári prisli za gmáne i násztave nase cirkvi v SHS. Szküpnö 64,250 din, Z-toga 58,750 din. od Gusztáv Adolf drüstva v Leipzigi i 5.500 din. od Europszkega centrala za cirkvevne pomöcsi. v-Zürichi. Dr. Popp szo té lübézni dáre põleg nakanénya nyim dáni direktiv med doticsne gmáne i násztave gorirasztálali. Mi szmo z-szrdcá zahválni nasim zvönszkim priátelom za szkázano vernoszt i pro-szimo Bo'zi blagoszlov za njihovo diasporno deloványe.

Bo'zi prszt. Preminöcsö nedelo (jul. 17.) je v-Kermedfni eden cslovek, gda szo ovi drügi lüdjé v-cirkváj pri bo'zöj szlüzbi bilí, vö sö na nyivo psenico koszit. Csloveka szrdcé sze zburka, csi vídi ka po nedelaj ti edni ráj odprávlajo

vszakdenésnye poszle, kak pa ka bi Bo'zo hi'zo peiszkali gori. Ali nenávdno je i grozno odŰrno, ka sze náidejo lŰdjé, kí gda sze tí pobo'zni v-cérkev pribli'závajo, oni prestímano na plécsaj z-koszôv, zanyim z-szrpom brács, na nyivo idejo koszít. Tak je sô i té vgojndno okôli 8-me vöre vdiljek po várasí tá kre 'zeleznice posztáje, gde sze nájvecs lŰdi obrácsa i kosziti je zacsno od kolodvora na edea sztrláj bodôcsa psenico. Po poldnévi ob ednbj vöri je jo dokoncsao, v-sznopje zvézao i v-kopé szkiao. Kmicsni oblácje szo sze törmili, de'zd'z je zácsao nakraplŰvali. »No mí szmo 'ze 'zétvo odpravili vsze, ka sté de, nase je v-rédi«, právi színi i 'zenszki, pascsimo sze domô, ár kak je viditi, velki de'zd' príde. De'zd'z je vszebole zácsao idti, velka ploha je prisla, grmelo, blíszkalo sze je i nas gazda je né prisao escse na pô pôti, ednôk sze trnok zbliszne, tréscsi i kopé sze zácsajo kaditi i goreti. 5 kri'zov psenice je zgorelo, kak je vkŰp bilô szkladjeno. Né szamo eden cslovek je pravo: Bo'zi prszt, Bo'za szrdítoszt, tak nyemi trbê! Bránít je niscse né sô, no csi je od okôli kolovrata híz né bilô, szamo na nisterne sztopáje, ár szo sze 'ze zagojndne zburkali nad nyim. Dokacs je zvedo, ka sze je zgôdilo, je nyega 'zétva uprav v-rédi bila. Sto bi szmeo praviti, ka je tó né Bo'zi bics bio na opomínanye onim, kí nedelni dén neposzvetíjo, nego ga oszkrúnijo. Vu nasem vrémeni sze po célom szvétí godíjo zvonrédni, nenávdni vdárci; zemlé gibanya, ognyeníkov vövdérjanya, szlápovje, povôdni, kŰga, stera szo vsza od Bôgn okornim, na hŰdo pôt zablodjenim, mammoni szlŰzécsm, Bôga zametávajôcsim i szamo szvet-szke nászladnoszti zgányajôcsim grêhsnikom na opomínanya. Kak je Jezus nigda pravo: »Csi csüda i znaménya nevídite i neverjete«. Szpôtmo záto i povrno sze, bratje krsztsanszki, vidôcsi vnôga znaménya i csüda, z-sterim nász Ocsa nebeszki bicsŰje, ár nász povrnôti scsé!

Na kój priszégajo kalavinszki brez-biterje? Nisterne punktome z priszege kalavinszki prezbiterov esze zamerkamo na opomin i na premislávanye nasim evangelicsanszskim prezbiterom.

4. Od vszákeféle preklinyanya i hotlivoga gucsa bom sze zadr'závao, tá brez récsi od drŰgi túdi nemo trpo, nego bom nyim prôti pravo.

5. Nedele i na szpômenek nasega Goszpod-

na Jezusa Krisztusa poszvecsene szvétke, kak sze krsztseniki dosztája, poszvetim i zkotrigami, moje familije je túdi dam poszvetiti.

6. Bo'zo hi'zo bom pascsívo pohodjávao, na verszki vkŰpprihájanyaí z-mojov familiov vréd tao vzezem.

7. Z-goszpodnovov szvétov vecsérjovj bom lét-no vecskrát 'zivo.

9. Kotrige moje gmáne bom búdio na szpunnyávanye nyihovi dúznoszt do cérkvi ino sôle, i pri vszem tom túdi szam bom hodo naprê z-dobrov példov.

12. Na naszledŰvanye Goszpon Jezusa Krisztusa bom dnéno setŰvao i drŰge bom túdi na tó pozávao.

Lutheránov znamenita szvetovna conventia.

Reo. F. H. Knubel D. D. LL. D.

Vszákomi zdravo szí premislávajôcsimi krsztseniki je potrébno pri vezdásnyem verszkom grôzanyi na edno megnyene posztánoti, da naj szpozna poprêsnô právo sztávo. Szvoj cíl i predpravko szí je li tak mogôcsi pred szébe posztaviti, csi vsza tá nesztanoma pred ocsmí dr'zi. Pri vszém tom je pa potrébno paziti i pred ocsmí dr'zati vezdásnyega vrémena znamenitésa krsztsanszka csinénya i zgodotke. Veliko organizácií i gibany sztoji dneszdén gori, stere bi sze za cílavne i obsztojécse mogle dr'zati? Díszátel tak verje i vídi i verje, ka szo sze té na csetvéro féle poménsale.

Pôleg gvúsnoga obmerkanya sze lehko konstatéra, da sze níki konfesziom kakti: grcski katholicsánov, prezbíterníkov, methodístov, baptístov verníkov racsún poménsáva. Za glavne konfeszie zze poprêsnô májo racsúnati: rimszki kathoicsanje, anglikánje, csi bár té poszlédnyi poszebne námene májo, ali vszi sze glíhajo v-tom, ka z nájvéksov potrpívosztjov i vödr'zavanyem rászŰrjávajo verszko obcsüténye i verszko dúhovnoszt.

Trétje, stero globoko obhodno delo szpunnyáva je pán-protestánstvo.

Za strto pa mámo imenŰvati Lutherán konfeszió. Lutherán szvetovne conventie cíl je, da vtikanye nasztávi i dr'zi gori med po céloga szvéta rázlocsni mesztaj 'zívôcsimi lutherán konfesziomni i z-cílavními porácsanyimi, nálogami, csinényem na szlŰzbo jeszte velikomi obcsinszkomni cíli.

(Dale.)